

taget i Bilagene, har jo ogsaa hidtil fundet Sted, hvortil kommer, at Antallet af Skatteydere, der falder ind under Erhvervsbeskatningen, ved den ny Indtægtsgrænse paa 5 000 Kr. maa antages at blive væsentligt formindsket. Udvalgets Opfattelse er bestyrket ved en Gennemregning af Forslagets Bestemmelser, som paa Udvalgets Foranledning er foretaget for samtlige Erhvervs-skatteydere i en enkelt Kommune. Endelig maa det erindres, at Arbejdet med Beregningen af Erhvervsskat og Refusion efter Loven af 1924 ofte frembyder meget betydelige Vanskeligheder, særligt i de Tilfælde, hvor Fradraget ikke kan ydes med fuldt Beløb.

Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke, svarer til Bestemmelsen i Loven af 1924, § 11, 4. Stk.

Til § 28.

Ligesom der efter den gældende Lov er hjemlet en Erhvervsskatteyder en Ret til Godtgørelse for udredet Erhvervsskat i Skatten til Opholdskommunen, maa der ogsaa efter de ny Regler vedrørende Erhvervsbeskatningen indrømmes Erhvervs-skatteyderen et Fradrag i Skatten til Opholdskommunen. Nedsættelsen udregnes paa tilsvarende Maade som med Hensyn til den endelige Beregning af Erhvervsskatten i § 27 fastsat med henholdsvis 30, 40, 50 og 60 pCt. af den til Erhvervskommunens Indtægtsbrøk svarende Del af Opholdskommune-skatten, dog kan Fradraget ikke overstige den ham i Erhvervskommunen paalignede Erhvervsskat.

Ogsaa for Skatteydernes Opholdskommune er det af stor Betydning at have saa fyldige Oplysninger som muligt til Brug ved Bedømmelsen af Erhvervsskatteansættelsens Rigtighed, og man har derfor foreslaaet — i Lighed med Reglerne i Forslagets § 21 — at hjemle Pligt for Skatteyderne til at give Opholdskommunen Oplysninger af saadan Art.

IV. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde.

Til §§ 29—32.

Reglerne om Beskatning af Personer i Udlandet, offentlige Institutioner, Stiftelser og uafsluttede Dødsboer, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, og som har haft Virksomhed eller Indtægt af den i § 18 Nr. 1—3 omhandlede Art, har hidtil og senest i Loven af 1924 — jfr. særligt dennes § 10, 2det

Stykke — været optaget i Afsnittet om Skat til Erhvervskommunen. Da den heromhandlede Beskatning bl. a. adskiller sig fra Erhvervsbeskatningen derved, at der ingen særlig Opholdskommune findes, at Indtægten ikke kan forhøjes efter Kildeart, og at den beskattes med Kommunens fulde Ligningsprocent, i København og paa Frederiksberg med den fulde Skatteprocent, har der i Praksis vist sig Vanskeligheder ved at indpasse den nævnte Beskatning i Reglerne om Erhvervsskat, og det vil formentlig, efter at nærværende Forslag helt har omdannet Reglerne om Erhvervsbeskatning, vise sig ugørligt at behandle de to Beskatningsformer under eet. Man har derfor ment det rigtigst at samle Bestemmelserne om den heromhandlede Beskatning i et særligt Afsnit, hvor man tillige har foreslaaet den hidtidige Praksis lovfæstet. Paa to Punkter afviger Forslaget dog fra de gældende Regler, nemlig dels derved, at det foreslaas, at Skattepligten ophører med Ugangen af det Halvaar — nu *Kvartal* — i hvilket Skatteyderen afgaar ved Døden, Virksomheden ophører, Oppebørsel af Indtægten bortfalder eller Dødsboet afsluttes, dels derved, at den i § 18, Nr. 6, omhandlede Virksomhed (Medlem af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende her en i Kommunen stedfindende Virksomhed) inddrages under de Indtægter, af hvilke en i Udlandet boende Person kan beskattes.

V. Skat af Aktieselskaber m. fl.

Til § 33.

Da Selskabsbeskatningen i 1903 indførtes i den kommunale Beskatning og i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 fik den Form, at Skatten kunde opkræves med den kommunale *Skatteprocent*, dog ikke over 3 pCt., var denne Maksimumsprocent saa høj, at et Flertal af Landets Kommuner kunde opkræve Selskabsskatten med samme Procent som den, der anvendes ved den personlige Beskatning. De Skatteprocenter, der nu anvendes ved Personbeskatning i vore Købstæder, ligger imidlertid betydeligt højere end de 3 pCt., hvortil Selskabsskatten stadig er begrænset.

Naar der ikke tidligere er foreslaaet en Ændring af denne Lovgivning, f. Eks. ved den stedfundne Revision af den kommunale Skattelov i 1924, skyldes det formentlig navnlig, at Staten under Krigen og de første Aar derefter for sit Vedkommende